

SZÉKESEFEJÉRVÁR

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.
Megjelen hetenkint kétszer szerdán és szombaton.

A lap ára

házhöz hordással vagy postán küldve:

Egy évre	8 frt. — kr.
Fél évre	4 frt. — kr.
Negyed évre	2 frt. — kr.

Bérmegtelen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden négy hasábos petítor: Megrendeléstől 4 — nem megrendeléstől 6 kr-ért igtattatik be.

Lapunk számára hirdetőket felvesznek **Budapestben:** Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Móríc.
Bécsben: Oppelik L. és Mosse Rudolf. Hrdlicka Vincez.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Vörösmarty-tér 6-ik sz.) czimzandók: — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttérben megjelenő közlemények után négy hasábos petítorért 10 kr. fizetendő.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

A székesfejérvári 1879. évi országos kiállítás hivatalos lapja.

Eötvös-émlék Ercsiben.

Báró Eötvös József, a nemzeti nyelv és irodalom mívelője, a hazaszeretettől lángoló dalnok, az eszmék és buvárlat mezéjén európai hírű tudós s nevezetes államférfiu áldott emlékü hamvai fölött készen áll, ezrek s ezrek óhaja teljesülve, az emlékoszlop. Igen nagy horderejű s fontos, de egyszersmind elodázhatlan hazafiu kötelesség nyere általa megoldását. Ha a haza büszke világhírű fiára, az eszmék és gondolatokban leggazdagabb magyarra, kétszeresen az e megye, mely szerencsés hamvait öleiben rejthetni. Az emlékü, mely ezt a mintegy 17 m. magas-ságu ercsi dunapart magaslátáról mint szó-székről hirdeti a világnak, épen alkalmatos arra, hogy a nagy férriu magasztos eszméinek, regeneráló törekvéseinek analog gondolatokat és érzelmeket keltsen a szem-lélőkben.

A monumentalis emlékü, mint az már egy ízben e beces lapok hasábjain jelezve volt, süskuti első rendü tartós kövekből készült. Alakjára nézve gula-alaku építészeti mű, mely piramis*) jellegénél fogva leginkább van hivatva a nagy férriu égbe törő eszméinek, kimagasló gondolatainak érzékítésére. Egység, összhangzat és arányosság lengi át a művet, mely Ybl Miklós jeles budapesti építész terve szerint készült. Maga a gula, a piramis felső része, relaliththal díszesített talapzaton nyugszik, melynek a Dunára néző oldalába, egy emlékiratra szolgáló nagy négyszögü vörös márvány tábla van elhelyezve. A

*) Piramis, melyből a görög piramis szó eredt, amint jelent, mint királyi hely, királyi temetkezési hely.

gula alsó részén Eötvös József dombormú arcsképe carrarai márványból cser- s tölgy-levelekből álló koszorúval körítve látható, „B. Eötvös József“ felirattal. S eként kikerülve levén az egyptusi gula-alaku pyramisek vigasz nélküli monotoniája, összhangzatos változatossága által, mely is a hegyi vidék jellegének inkább megfelelő, imponans hatásán kívül, tetszetős benyomást is gyakorol a szemlélőre. Az emléket s a körülötte elterülő díszkertet csinos vasrácsozat keríti.

A Dunapart magaslátát eként domináló kegyelet emelte emlékü nagyban fogja a Dunán fel-alájárók figyelmét magára vonni s a nagy hazafi dicső emléket állandón megörzeni e haza polgárainak szívében.

Az emlékü technikus felállításá, a hely planirozása s kellő díszítése körül, mi annyi gondnal s utánjárással jár, legnagyobb érdemeket szerzett magának, amugy is az emlékü-ügy érdekében legtöbb buzgalmat kifejtő bizottsági elnök, Barnaffy Balázs megyei főmérnök ur.

Az emlékü felállithatóságához hazafias áldozatkészséggel hozzájáruló t. közönség méltán kívánja, hogy annak felemeléséhez szükségelt kiadásokról is szóljak valamit; egyelőre érintve teszem csak, mert a költségvetést bőven s részletesen az albumban fogom közzétenni.

Az emlékü eleinte 2900 frtra volt tervezve, építése alkalmával azonban a helyi viszonyoknál fogva előre nem látható nagyobb kiadások merültek fel s eként történt, hogy az oszlop tökéletes bevezése 3800 frtot von igénybe, mely szép s tekintélyes összeg összegyűjtésében leginkább a megye érdeműs főispánja, Szögyény-Marich László ur, fáradozott.

Az emlékü, mely első sorban hirdetője b. Eötvös J. hallhatatlan érdemeinek szóló tanuságot teend a késő nemzedéknek is a megye főispánjának hazafiu érzületéről is.

A főispán ő nmélt. s a bizottság, mely eként kitzúte nemes feladatának küszöbén áll, befejezett művét egy imponans nemzeti ünnepélyvel fogja megkoszoruzni s azt egy emlékkönyvvel az utókor emlékezetébe bevésni. Az ünnepély programját már e napokban leend szerencsém közölhetni. E célra azonban s az emlékü biztositására még mintegy 600 fr. igényeltek, mely összeg már bizonyos oldalról biztosítva lön, esetleges ellenkező esetben a bizottság kénytelenítették ismét egyesek áldozat készségét igénybe venni, melyre annál s biztosabban számithat, miután hazafias önzetlen törekvésében oly örvedetes sikert aratott.

A leleplezési ünnepély határnapja eddig meghatározva nincs, de már e napokban a főispán ur a nyomélt. intézkedése folytán eldöntve leend.

Szász Károly, bizott. jegyző

Még valami követeinkről.

E lapok 73-ik számában megyénkben megválasztott s megyénket az országgyűléseken képviselt követei névsora közölletett, ugyan az alkalommal felemlítve volt az is, hogy történeti szempontból igen érdekes volna, ha a képviselő választások alkalmakor fellépett ellenjelöltek névsora is közölletnék.

Ezen körülményhez kiegészítéül közlünk néhány adatot ez alkalommal, az esetre, ha valami hiba vagy tévedés bejutott, kérjük annak helyreigazítását.

A bodajki kerületben: 1848-ban képv.

seljelöltek voltak Fesztetich Géza gróf és Salamon György, megválasztott gr. Fesztetich Géza. — 1849-ben azonban Fesztetich Géza Debreczenbe nem menven le; ekkor föllépett Boross Mihály, Salamon György, Lethenyei Károly és Pukolai. Megválasztott egyhangulag Boross Mihály, de lemondott Lethenyei Károly javára, ki meg is választott.

1861-ben megválasztott Zichy Jenő gr. egyhangulag.

1865-ben báró Miske Imre s ifju Szögyény László voltak a jelöltek, megválasztott báró Miske Imre.

1869-ben ifju Szögyény László és Horchy Antal voltak a jelöltek, megválasztott ifju Szögyény László.

1872-ben ifju Szögyény László és Tóvölgyi Titus léptek fel, kik közül megválasztott Szögyény László.

1875-ben Szögyény László, Grossinger István és Oláh Károly voltak a jelöltek. — Általános többséget egy sem nyervén új szavazás történt Szögyény és Oláh között, meglett Szögyény.

1878-ban Szögyény László s Schwarcz Gyula voltak a jelöltek, megválasztott az előbbi.

A vaáli kerületben: 1848/49., 1861., 1865-ben Salamon Lajos volt a képviselő, mindannyiszor egyhangulag. 1869-ben Salamon Lajos és Zuber József léptek fel, megválasztott Salamon Lajos. 1872-ben Salamon Lajos és Ürményi Pál léptek fel, megválasztott Salamon L.

1875-ben László Antal s Törs Károly léptek fel, megválasztott László Antal.

1878-ban László Antal, Hollósy Kálmán és Heissler Gyözö léptek fel, megválasztott Hollósy Károly.

A sárkeresztúri kerületben: 1848/49., 1861-ben megválasztott Madarász József egyhangulag. — 1865-ben fellétek Décsői Lajos, Madarász József, megválasztott Madarász J. — 1869-ben fellétek Madarász

SZÉPIRODALMI CSARNOK.

Hogyan kell adnunk.

Ha adni akarsz, adj hamar!
A részvétel gyorsan kiha!
És a balsors, egy rettentő,
— Hogyha idül — erővel nő.

Ha adni akarsz, adj te ott,
A hol helyén van az legott,
Könnyen ki ne szórd javaid,
Ha egy röpke szó megindít.

Ha adni akarsz, mellette
Ne üss aztán semmi zajt te;
És ne legyen adományod
Jelzője, nagyravagyásod.

Ha adni akarsz, ne kérkedj,
Hála kötelmét se kérjed;
A jó szív halk, szerény s nem szól
Soha hála s áldozatról.
(Németből.)

Borongó.

A gyalog sátán.

Irta: Marosi Kálmán.

Azután elkezdett olvasni háromig. — Egy... kettő... három... s a háromnál megnyomta az ajtó kilincset, mely egész főséges méltósággal egyet nyikorgott s ő a következő pillanatban egész alázatossággal belől állt az ajtón — Juczi néne előtt. Ott ült a divánon, fehér fodros fejke-

tőben. Olvasott egy könyvből, mely a kötéséről itélve nem lehetett más, mint a „Brit és külföldi biblia-társulat“ által kiadott Ó-Testamentom.

Midőn belépett az ajtón, Juczi néni — felé fordította sovány és barázdákkal meg-rakott jóságos tekintetét; azután sárgarézbe foglalt pápaszemét levette az orra hegyéről s azt szépen eligazítva ráhelyezte a kinyitott biblia kellő közepére.

Nagyon természetes, hogy mikor Gyula belépett a szobába, a legelső szó is — a mit mondani akart — megakadt a torkán s állt az ajtó küszöbön némán, szótlantul. Nem ugyan épen azért állt meg az ajtó küszöbön készakarva, hogy szükség esetében megoldhassa a kerekéket s hogy így keze ügyében levén az ajtókilincs: tüstént lehessen ill' a berek nád a kert, ... de miután Juczi néni jóságos tekintetétől minden bátorsága belerepült a bokájába: így nagyon is könnyen kimagyarázható azon sajtóságos állapot, a melynek következtében jónak látta az ajtó küszöböt el nem hagyni.

Nem szólt tehát egyet sem; de annál inkább szólt az ő kedves Juczi néneje.

— Na te gyönyörű mákvirág! eljöttél?

— Gyula barátom e megszólításra meg sem ütözött, de sőt ismerve az ő áldott nagynénjének természetét, más „hozott istenre“ még csak számítani sem mert s örült azon, hogy a viszontlátás édes örömei fellett tett eme megszólítás által keresztül esett a kezdet nehézségein.

Örömmel vette észre, hogy egy nagy kő esett le szívérol.

A bátorsága is kezdett megjönni.

Megszelidülve lépett a diván elé, engedelmet kért eddigi magaviseletért, s midőn észrevette, hogy bocsánatot nyert: egész bünbánólag csókolta meg azokat a száraz csontokat s mintha könytől látta volna megnevésülni azt a barázdákkal meg-rakott arcot, mely könyekből még a keze fejére is hullott néhány csepp.

— Ha tudtam volna — szólott megkönnyebbülve — hogy Juczi nénemnek látogatásaim megszüntetése által keserü pillanatokat okozok, nem tettem volna azt; de miután észrevettem, hogy Juczi nénem haragjának egész súlyával ellenem akar fordulni, így kénytelen voltam e haragot látogatásaim megszüntetése által kikerülni.

— Jól van édes öcsém! én elakarom felejteni a multat; de megkövetelem egyszersmind azt is, hogy valahára ember legyen belőled. Azt hiszem, hogy ez ideig már magad is beleuntál abba a faczér életbe s meggyőződél, hogy igazi életet csak egy jó kis feleség adhatja meg. De mégis... nem mindenik nő képes e fontos hivatást betölteni; azok pedig egyáltalában nem képesek a kiknek te udvarolsz, a kik csak bolondítani tudnak és a kik csak az eszüket zavarják meg a fiatal embereknek. Nagyon meg kell gondolni e lépést és nagyon meg kell választani a nőt, kit feleségül akarsz venni; — én nem is komendálok

olyat, a ki csak divatos schleppek meg-bírlásához ért és a ki folytonosan a „Bazar“ még tudja ménkü, miféle ujságokból öltözködik, a ki reggeli tíz óra előtt soha nem szokta meg a felkelést és a kinek esze ágában sincs déli tizenkét óráig magáról levetni a reggeli pongyolát. Ovakodj édes öcsém az ilyen nőtől; a ki az egész délelőtöt regény olvasással tölti és a ki megszokta nem türni a konyhai szagot; vagy pedig a ki keztyüs kézzel lép ki a konyhára, nehogy a rántás szaga megérezze a kezén. Az ilyen nőtől soha nem lesz jó anya;... az ilyen nő tégedet soha nem fog boldoggá tenni.... Értetted?...

— Értettem.

— No akkor ugy hiszem nem fog boldogtalanná tenni a feleséged. Boldogult Imre bátyád is ezeket tartotta szem előtt, mikor engem feleségül vett; de nem is csalódott meg bennem soha, pedig annak már Isten jóvoltából innen-onnan ötvennégy esztendeje lesz.

Gyula barátom megkísérelte Juczi nénet felvilágosítani azon körülményről, hogy ezelőtt ötvennégy évvel egészen más világ volt és hogy ezen akkori szokások épen-séggel nem egyeztethetők össze a mai kor igényeivel.

— Ha akkor nem törődtek semmit a divattal — mondá — most annál inkább törődnek s ha valaki előhossa a régi jó időket: azt most egyszerűen kinevetik.

J. és Splényi Henrik báró, meglett Madarász József. 1872-ben fellepett Madarász J. és Fekete János s meglett Madarász. — 1875. és 1878-ban Madarász lett meg egyhangulag.

A csákvári kerületben: 1848-ban megválasztott Madarász László, de Zichy Ödönféle kellemetlen ügy miatt kénytelen levén elhagyni a debreczeni országgyűlést, új választás rendeltetett el. Ekkor felleptek Madarász László, Fekete János és Sebestyén Sámuel s megválasztott Madarász László. 1861-ben megválasztott id. Sárközy Kázmér. — 1865-ben Tóth Lőrincz s id. Sárközy Kázmér léptek fel, megválasztott Tóth Lőrincz. — 1869-ben felleptek Madarász József, Fekete János, Földváry Károly, Fekete János választás előtt visszalépven, Földváry ellenében megválasztott Madarász József. Minthogy Madarász J. Sárkeresztúron is megválasztott, Csákvárról lemondott. Új választás rendeltetvén el, fellepett Madarász Jenő, id. Sárközy Kázmér, Hollósi Vincze. Egyik sem nyert a szavazás többséget, a két legtöbb szavazatot nyert Madarász Jenő és Sárközy Kázmér közt volt új szavazás, de az utóbbi a szavazás befejezte előtt visszalépett s így lett Madarász Jenő. — 1872-ben Kégl György s Madarász Jenő léptek fel, meglett Kégl Gy. 1875-ben Kégl Gy. s Tótvölgyi Titus léptek fel, meglett Kégl György. 1878-ban Kégl György és Sárközy Aurél léptek fel, meglett Sárközy Aurél.

A ráczalmási kerületben: 1848-ban felleptek Fiáth István, Eszaki Károly, Horváth László és Tóth Lőrincz, meglett Fiáth István. — 1861-ben felleptek Fiáth István, Tóth Lőrincz, Eszaki Károly; meglett Fiáth István. 1865-ben Gróf Zichy Nándor választott meg egyhangulag. — 1869-ben fellepett gróf Zichy Nándor és Fiáth István, megválasztott gr. Zichy Nándor. 1872-ben fellepett Pázmány Dénes és Janicsári Szilárd, megválasztott Janicsári Szilárd. — 1875-ben fellepett gróf Zichy Jenő és Hollósy Károly, megválasztott Hollósy Károly. 1878-ban megválasztott Tassy Béla.

Székesfejérvárott: 1848/49-ben megválasztott egyhangulag gróf Baththyány István. — 1865-ben fellepett Detrich Zsigmond és Zsombory Ede, megválasztott Detrich Zsigmond; Detrich Zs. időközben meghalván, fellepett 1868-ban Schwarz Gyula és Zalay Károly, meglett Schwarz Gyula. — 1869-ben felleptek Schwarz Gyula s Kuti Márton, meglett Schwarz Gyula. 1872-ben Schwarz Gyula lett meg egyhangulag. — 1875-ben felleptek Schwarz Gyula és gróf Zichy Nándor, meglett gróf Zichy Nándor. 1878-ban gróf Zichy Nándor visszalépése folytán Juraszek Ferenc és Havranek József léptek fel, meglett Juraszek Ferenc.

Megyének s városunk képviselőinek névsorát közölve, nagyon kérjük azokat, kik még az előforduló tévedések kijavítását eszközölhetik, legyenek szivesek ebbeli felvilágosító sorakkal hozzánk fordulni.

Igen érdekes volna még megyénk történelme szempontjából, ha a fellepett követ-jelöltek kiadott programjait bírónk, ezért kérjük azokat, kik ilyenekkel bírnak, adományozzák azt régiségtárunknak, hol ezek megőriztetni fognak.

HELYHATÓSÁGI.

Fejérmegye bizottságának folyó évi október hó 7-én tartott rendes közgyűlése.

Elnök: Szögyény-M. László főispán, — jegyző: Bóné Géza főjegyző.

Az ülést reggeli 10 órakor főispán ur megnyitván a megjelent bizottsági tagokat a tárgysorozat tüzetes megvitatására hívja fel.

Ezután főispán ur törvényes jogánál fogva Kutassi Gyula ügyvédet tiszteletbeli tiszti ügyészé kinevezte, ki az esküt azonnal letette.

Felolvastott az alispáni s árvászéki elnöki jelentés, mindkettő tudomásul vétetett; ugy a megyei közigazgatási bizottság jelentése is.

A mult közgyűlés óta érkezett törvény-cikkek kihirdetettek.

Ezután felolvastott főispán ur levele, melyben tudatja, hogy Fortvingler Ferenczet s Németh Imrét tiszteletbeli aljegyzőkké kinevezte.

A m. kir. belügyminiszter leirata a fegyelmi ügyekben kiszabandó bírságpenzek mikénti kezelése iránt alkotandó szabályrendelet tárgyában a közigazgatási bizottságnak kiadott.

A m. kir. földmívelési miniszter leirata folytán a megye területéről gazdasági tudósítóknak megválasztottak: a székesfejérvári járásra: Neuman Sándor; a moóri járásra: Vértessy György; a vaáli járásra: László Antal; az adonyi járásra: Kriger Pál; a sárbogárdi járásra: Boda Imre.

Győrmege felirata az occupatio ellen — miután az események által meghaladva van — tudomásul vétetett.

Győrmege közönsége a kincstári illetékek késedelmes fizetése esetében járó kamatok leszállítása iránt a képviselőházhoz intézett felirata élénk vitára adott alkalmat. — Ellene voltak gróf Cziráky János, Szüts Péter; pártolta Sárközy Aurél. A vita vége lett, hogy az átirat egyszerű tudomásul vétetett.

Élénk vitát idézett elő Somogy megye átirata, melyben a Bosznia megszállásához hasonló, a nemzet közkívánatával ellentétes lépések megtételét gátló törvényhozási intézkedés végett az országgyűléshez felir. Ezt Grossinger István pártolási és elfogadásra ajánlja, azonban ez csak tudomásul vétetett.

Felolvastott ugyancsak Somogy megye átirata, melyben a Somogy megye területéről Boszniaiba kirendelt előfogatok s általában az occupatioa való bevezetés miatt a miniszterelnök és a honvédelmi miniszternek feleletre vonása és vád alá helyezése iránt a képviselőházhoz intézett feliratát megküldi. E tárgy körül újra élénk vita fejlődött ki, mellette felszólalt s azt pártolásra ajánlotta Sárközy Aurél; ellene szólt Szüts Péter, Nyirák Sándor, B. Miske Imre. Végre tudomásul vétetni határozott.

Felolvastott a kassai kereskedelmi s iparkamra megkeresvénye a megyei szolgaszemélyzet ruházati anyagának a késmárki posztógyárból leendő beszerzése tárgyában. Kiadott a megyei alispánnak.

Felolvastott ugyan a kassai kereskedelmi s iparkamra megkeresvénye a házalási jog gyakorlataira vonatkozó szabályren-

delet megalkotása iránt, az állandó választmányának kiadott.

A megyei központi segélyező bizottság megkeresvénye felolvastott, melyben kötelezőleg kimondatni kéri, hogy a mozgósítás folytán segélyre szorult családok földjeit az illető községek közérővel megmunkálni tartoznak. A kötelező munka nem mondatik ki, hanem a munka fogantatását a közgyűlés ajánlja.

Olvastott a megyének 1879. évi költség előirányzata, mely szerint a jövő évi szükséglet 87010 frt. 40 kbrban előirányoztatik. Elfogadtatt s a belügyminiszterhez felterjesztetni határozott.

Olvastott a szabályrendelet a megyei árvászéki újabb szervezetre vonatkozólag. Egyhangulag elfogadtatt s jóváhagyás végett a belügyminiszterhez felterjesztetik.

A 67. közgyűlési száma a közmunka tartozás egyrészenek kényszer megváltása elvleg kimondandónak javasoltatik. A jövő évi közmunka-költségvetés alkalmával tárgyalatni fog.

A lovaskatonaság beszállásolásra vonatkozólag 1879. szept. 1-től 1881. auguszt. 31-ig megállapítva levő állomások részben módosítandóknak véleményeztetnek. A vélemény alapján a terv elfogadtatik.

A nyilvános betegápolási-alap fentartására nézve kivetendő pótdó 1879. évre, minden egyenes államadó forint után egy egész krajczár hozatik javaslatba. — Elfogadtatt.

Székesfejérvár szab. kir. város közönségének átirata, a megyei székház mögött elnyúló csatorna beboltoztatása érdekében — felolvastott. A szükséges pénz iránt a belügyminiszter megkeresetik.

Sz. Ágota község kérvényére külön községi közgyám engedélyezése végett, megengedetik, hogy külön közgyámot tartson.

Javaslatba hozatik, hogy néhai Györe István volt pákozdi lakos hagyatékából volt árvászéki igató Farkas Károly által elszakított 104 frt. az árvatári felesleg alapjából megterítessék. A javaslat elfogadtatik.

Küldöttégi jelentés felolvastatik a 49. száma, melylyel a Moór községben létező kisebb megyei épület elárverezéséről szóló iratok betérjesztetnek. — A moóri kisebb megyeház 4709 frtért eladatván Moór községnek, ezen eladás hatóságilag jóváhagyatik.

Gróf Károlyi Viktor kérvénye olvastott, melyben a csurgói határban fekvő erdőből 80 holdnak kiürthetására engedélyt kér. — A kért erdőirtás megvizsgálására gróf Zichy Jenő, Vértessy György és Grossinger István szolgabíró kiküldetnek; — jelentésük váratván.

Ezzel több tárgy nem lévén a gyűlés délután 3/4 órakor véget ért.

TANÜGY.

Tanügyi kérdések párhuzamosítva.

Felolvasa a fejérmegyei tantestület f. évi szept. 16-án Székesfejérvárott tartott IV. nagygyűlésén

Göbel János György.

Többször voltam már szerencsés tantestületi nagygyűléseinken érkekezhetni, de mindenkor a sikernek több reményével, — mint ma. Mig máskor hosszabb idővel rendelkeztem az eszmék rendezésére... mai

előadásom csak rögtönzött, mert erre csak az utolsó napokban lévén fölkérve, alig rendelkeztem választott tárgyam papírra tevésénél néhány órával. A szükségnek hódoltam csupán meg, midőn mint érkező felépni vállalkoztam. Merem pedig ezt tenni mert egyrészt számított a tantestület elnözésére, másrészt mert nem kölcsönöztem tárgyamot a paedagogia mélyéből, hanem párhuzamba állítottam ezuttal két oly könnyebb, gyakorlati kérdést, melyek hozzánk elég közel fekszenek s melyeknek legombolítása kell, hogy minél előbb napi kérdéssé tétessék és pedig annyival inkább, mert mig ezek egyikének keresztülvitelére sok szép erőt láttunk sorompóba szállni a multban, napjainkban fájdalom! az eziránti melegebb érdeklődés háttérbe szorulva, helyet látszik engedni a tanügy egy meghonosítandó újabb ágának.

Tanügyi mozgalmainkat éber figyelemmel vizsgálva, oly lázas kapkodást vehetünk észre, hogy a komolyan gondolkodó, higgadt szakember, azon sokoldalú törekvések iránt, melyeket céljaink elérésére kifejtünk, nem lehet teljes bizodalommal; sőt mi több, sajnálkozva kénytelen látni az erők szétzülését, sajnálkozva tanügyi politikánkban azt, hogy sokat markolunk; de keveset fogunk Annyit ölet fel már maga az iskolai törvény, hogyha mindaz, mi ebben előiratik lelkiismeretesen körösztil is hajtának, elmondhatnánk bizást jó lélekkel, hogy több történt nálunk az utóbbi tíz évben, mint az ezt megelőző száz évben. S mit tapasztalunk? azt, hogy az üdvös — nemzeti szebb jövőjét biztosító — eszmék igenis vannak téve a törvénybe, de ezekből tíz év alatt csak a könnyebb rész emelkedett érvényre, mig az, mi kivitelenben megfeszített erélyt s áldozatokat kíván, még ma is csak papíron áll, várva a kiviteli boldog hajnalát. Száz és száz keresztül hajtatlan dolog van tehát még mai is az isk. törvényben s ezek rovására jövőünk egész halom újabb tervekkel, elodázván s utból tevén egy a legszükségesebbeket.

Századunkban persze nekünk is gözzel kellene dolgozni; effectuálni gyorsan s érelyesen azt mi hasznosnak bizonyul, s így újabb-újabb intézményeknek mindnagobb tért nyitni! Igen, csak hogy ez nem megy. Ott, hol századokon keresztül a népnevelés ügye, ugyszólva paragon hevert, hol a legjobb szándék kivitelt a hosszú harcok megátolták, hol jobbaink a létérti küzdelemben vértettek el... s ily körülmények közt alig verhetek a művelődés csirái csak gyökeret is, ott a nemzetet egyszerre túlsaturálni akarni bár a leghasznosabb dolgokkal is, nézetem szerint meddő dolog, mely sikerre nem vezethet.

Azok, kik a külföld sok exportját hön talajunkba átültetni akarják, kik a külföld iskola vívmányait nálunk is közelben elérni törekcsenek, kik buzgalmuk s hazájuk iránti hő vonzalmaikban országunkat egy rövid idő alatt culturállammá szeretnék varázsolni — jó s helyes dolgon török fejüket; de megfelelkeznek sokszor nemzetünk multjáról, számításon kívül hagyják népünk viszonyait, körülményeit. — A népeket egy kaptafára huzni: nem megy; s általában, ha értelmi fejlettségre s az ezzel járó anyagi jólétre akarunk szert tenni, lassan, de biztosan kell haladni; intézményt intézményre halmozva

— Elég nem jó teszik — mondá Juczi néni megszédülve.

— Persze hogy nem! — válaszolt Gyula.

— Azonban édes öcsém! száz szóznak is egy a vége, te neked meg kell nősiülnöd.

— Magam is régóta töröm rajta az eszemet — s nem is szeretnék agglégény maradni.

— Ezt a beszédet már szeretem — jegyezte meg Juczi néni.

— Sőt a mi több, már ki is választottam a menyasszonyomat....

— Bolond beszéd! Nem akarom elhinni és nem is szeretném, ha igaz lenne. Én a te számodra már igen régen eljegyeztem azt a szép kis barna lányt, a ki harmadéve a Laczi öcsém kézfogójában te veled tánczolta a legelső csárdást. Emlékszel rá?...

— Emlékszik a manó. Három esztendő óta igen sok kézfogóban igen sok barna kis leánnyal tánczoltam, s hogy a sok közül, melyik volt most már a Juczi néniem barna kis lánya: azt épen ugy nem tudnám megmondani, minthogy ezelőtt harmadéve a virágvasárnapi prédikációnak mi volt a textusa.

Gyula barátom kezdte magát ismét nem a legkellemebben érezni.

Hogy Juczi nénye volt oly kegyes az ő számára feleségnek valót szemelni ki: e körülmény annyival is inkább sértette büszkeségét, mert ezáltal az őt megillető jogot

magának akarta vindicálni, s ekképen az ő belügyeibe akart avatkozni.

Nagy bökkenő volt tehát itt a Juczi néni combinatioja, és pedig annyival inkább mert Gyula barátom már igen régen feltette magában, hogy ha megnősül: nem fog ez iránt megkérdezni senkit, egyedül csak a — szivét.

Egyébiránt homályosan visszagondolva ugy kezdett előtte a dolog, mintha ezelőtt három évvel épen Laczi bátyja kézfogójában egy igen csinos és hamis szemű barna lányka — a faluban tanyát ütött szintársulat egyik tagjával megszökött volna és a kiket rendőrileg körözvén: a kis lányt a budapesti indóházban épen akkor ismerték fel, midőn az egy másodosztályu kocsiba felszállni akart; de a ki mellől a gardes de dames, be sem várva a további kérdőzködést, jónak látta ideje korán kereket oldani.

Hogy valjon nem-e ez a lány volt a Juczi néni barna kis leánya, azt nem tudta, mivel ezen kritikus eseményről azóta nem hallott semmit.

Elég az ahhoz, hogy az ő kedves és áldott jó Juczi nénye sehogys sem akart békét hagyni a combinatioának és hogy öcsének azt a barna kis lányt akármiképen is de okvetlenül megkell nézni.

— Jól van — szólott egy alkalommal tehát meg fogom nézni. De hol is lakik?

— Másfél órányira mi tőlünk, nem jut eszembe most annak a falunak a neve.

— Tehát falusi?...

— Nono.... csak ne vágj olyan ijedt arcot no.... Hát van abban valami különbség, hogy városi vagy falusi lány legyen a feleséged? Tartsd szerencsédnek hogy falusi lehet.

— No még csak az kellene!

— Nem értesz a dologhoz — jegyezte meg Juczi néni — a falusi életnek kettős haszna lesz rád nézve.

— Micsoda? hogy én falun lakjam?

— Hát baj az?... Egyik haszna lesz, hogy falusi életet élj; másik pedig, hogy nem fogják elszerezni a feleségedet.

Mit volt mit tenni, újra megadta magát a sorsnak s várta a történetőket, miképp fogja őt Juczi nénye belerántani ismét egy nagy veszedelembé.

Várni ugyan nem sokáig kellett, mert alig három nap mulva Juczi nénye egy halványpiros papírra irt levéllel lépett be hozzá; a mely levélben sem több, sem kevesebb nem volt, mint az, hogy délutáni egy órakor a fogat várni fog kettőjükre, s ők e fogaton nagyrabcsült szives kirándulásuk által szerencsétleni fogják az egyszerű, de vendégszerető családj kört (már t. i. a hol az a szép barna kis lány lakik).

A levél alá „Mari“ név volt jegyezve. Miután pedig nő által írott levelet utóirat nélkül még csak képzelni sem lehet: ennél fogva jónak látom érintetlenül nem hagyni, még a levél alá jegyzett azon utóiratot sem, hogy Juczi néniem a lelkére

volt kötve, miszerint kedves öccsét, ha fölénl fogva is, de magával vigye.

Juczi néni tehát Gyula barátomnak kötelességévé tette a vizitet; s ha már egyszer lányos háznál akarta bemutatni: okvetlenül szükségesnek tartotta Gyula barátom azt is, hogy valami képen külső megjelenése által sem magát, sem pedig Juczi nényjét ne compromittálja — szegyenbe ne hagyja. Fürtjeit felgöndörítette, szakállát az álla alatt kivetette, magára öltötte sötét kék szalon-kabátját s mikor egészen fölötözve az utcára kilépett, az első szó is, a mi füleit megütötte az én kérdésem volt: hogy talán bizony lánynézőbe akar menni?

Először biz ő tagadta; azt hitte, hogy ha engem titkába avat, holnap reggel már a verebek is e titokról fognak csiripelni. Nem volt kedve kitenni magát azon kellemetlen helyzetnek, hogy az egész város az ő nőüléséről beszéljen, és hogy azoktól a sok szép kisasszonyoktól haragot és üldözötést vonjon magára; hogy folytonosan ki legyen téve gúnnyaiknak;... no meg aztán félt a büntetéstől is, miután a nők kimondhatlanu érdemek azon mesterséghez, hogy egy fiatal embert miképen lehessen a legkeményebben megbüntetni. (Folyt. köv.)

Fülbevalók.

A ki érdekből szeret, az nem szeret.

*

A férj eszével, a nő szívével teheti boldoggá a családi életet.

legörn
nánk,
menés
F
elemi
intézm
ban b
az ipa
F
üdvöz
zik az
minde
nyitni
kalma
kenye
hesse.
elfogl
pezzü
mindj
alapol
nem
hetőz
nosita
oktata
igy a
nyebb
A
nem
tetik.
tapas
szitm
Apró
olcsó
hivat
élelm
csino
ugy
gelt
haner
virág
seget
legyü
lunk
zünk
felka
szony
náló
ról E
nak
fejte
log
indu
nemz
De e
magy
alka
talár
ban
korn
jutot
szer
azt,
vél
nosit
anna
Mind
tápo
által
mike
kely
nosit
nehé
kerü
általa
mozz
gyei
nem
egy
egys
ben
még
ron
rára
meg
volt
való
folyó
öröm
Mint
midő
utunk
a bos
egy
rök
mány
fegyv
s ágy
A
is, m
része
rosz
van v
lyok
kardo
zsárok
rülve
vont
minde
járulta
tak, s
tek, s
F
nézésü
és szá
ember

legörnyedünk s a helyett, hogy előbbre jutnánk, stagnatio áll be, mi rosszabb a hátramenésnél.

Ezeket előrebocsátva, nézzünk körül elemi tanügyünk mezején, s lássuk miféle intézmény az, melylyel bennünk legujabb boldogítani akarnak? Ez nem más, mint az iparoktatás behozatala népiskoláinkban.

Ha valaki e felvetést eszmét szívesen üdvözli, ugy bizonyára csekélységem tartozik azok közé, kik népünk boldogítására minden hasznosnak ígérkező forrást megnyitni kötelességnek tartanak. Mődot s alkalmat kell nyújtani népünknek arra, hogy kenyerét minél több eszközzel megkeresse. Igenis legyünk rajta, hogy népünk elfoglaltságában ne legyen egyoldalú; képezzük őt minél több irányban s tegyük mindjobban lehetővé, hogy existenciája biztos alapokon nyugodjék. Tanügyi kormányunk nem is késik e czél elérésére néve a lehetőt megtenni; innen az is, hogy meghonosítani igyekszik népiskoláinkban az iparoktatást, elérni óhajtván ezzel azt is, hogy így a háziipar fejlődése s terjesztése könnyebben, biztosabban megteremthető legyen.

Az iparoktatás eszméje nálunk új, de nem külföldön, honnan az hozzánk átültetetik. Ki nyugoti államainkban megfordult, tapasztalta, hogy az iskolai- és háziipar képzési-ményeit uton-utófélen vevésre kínálják. Apró csinos tárgyak ezek, melyek habár olcsón kelnek is, az érettek nyert ár mégis hivatva van a családapa jövedelmét fokozni, élelmi gondjait elviselhetőbbé tenni. A csinos iparcikkék, mondandó olcsók, mert ugy tapasztaltam, hogy a hozzájuk szükségelt anyag nem messze vidék terménye, hanem a közelből került elő. A külföldön virágzásra emelkedett ipar, mint életszükséget viszi az iparoktatást az iskolába; s legyünk mi ennek meghonosítása iránt nálunk bármily vérmes reményekkel, igyekezzünk azt jóakarattal bármily buzgalommal felkarolni, népünk természete, éghajlata viszonyaink, gazdasági állapottunk sokáig fog nálunk sikeresítésére gátolag hatni. Részemről hálás érzéssel fogadom kormányunknak az isk. iparoktatás létrehozásában kifejtett tevékenységét; s tudom, hogy a dolgot rendje ugy kívánja, miszerint felülről induljon ki minden nagyobb mozgalom, mely nemzetgazdaságit előnyöknek mutatkozik. De e mellett még azt is tudom, hogy míg magas kormányunkat czéljaiban s az ezekre alkalmas eszközök kiszemelésében csak általános elvek vezérlik s csak főbbvonásokban jelöli meg a jobblét nyitjait, addig a kormányhálózat távolabbi vezéregyeneinek jutott a szerep, vidék-, megye- s község-szerte felhasználni a kormánypropositióiból azt, mit épen legjobbnak, legalkalmasabbnak véleik. Mert más iparagót kellend meghonosítani hazánk bércezes Kárpátai közt, mást annak gazdag buzatermő alföldi rónáin. — Mindezek oly specialis dolgok, hogy életét tápot nyerne ugyan a kormány jószándéka, általános rendeleteiben, de a mit? hogyan s miként? már a subordinariusk goudja. Csekélységem szívből kívánja, hogy a meghonosítandó iparoktatás kivitele elő gördülő nehéz akadályok megsemmisüljenek s sikerüljön módokat teremteni annak minél általánosabb behozatalára.

De eltekintve jeleztem újabb tanügyi mozgalomtól, legyen nekem szabad a megyei tantesztület figyelmét a fentlét egy épen nem csekélyebb mérvű tárgyra felhívnom; egy oly fontos tárgyra, mely még sokkal egyszerűbb s könnyebben kivihető, törvényben is rejlik, melynek fájdalom sok betűje még holt, sok életrevaló eszme csak papíron áll s melyeket a nemzet érzékeny kárára legtöbb helyütt még alig kísértettek meg életbe léptetni. (Vége köv.)

LEVELEZÉS.

Eszék, október 1-jén 1878.

Tek. szerkesztő ur!

A múlt hó 24-én menetgyakorlatunk volt Dárda helység felé, utunk az előtte való éjjeli esőtől kellemes volt. A Dráva folyót átlépve Magyarországon voltunk, — örömmünkre daloltunk s vígan mentünk. — Mintegy 11 óra után érkezünk vissza, s midőn a várba bevonultunk volna, elálltak utunkat a sok kocsi, meg néptömeg, mely a bosnyák foglyokat hozta. Múlt hó 30-án egy második szállítmány érkezett, mely török foglyokat hozott, a két fogoly-szállítmány összege 160. Mindkét szállítmányt fegyverek, pisztolyok, kardok, handszárók s ágyuk voltak.

A fegyverek között van új szerkezetű is, mint: Martiny, Venczel, Verndl; legtöbb része pedig kováspuska volt, melyek oly rossz állapotban vannak, hogy inkább a lövő van veszélyben semhogy a célzott. A pisztolyok szépek, mind gyönygyel kirakvák; a kardok görbék (török széles kard) s a handszárókkal együtt nagyon élesre van köszőrülve. Az ágyuk közül három új szerkezetű volt csővel, kettő pedig régibb sima csővel, minden ágyun török felirat látható; ehhez járultak a töltények is. Egy zászlót is hoztak, melyet Breckánál a felkelőktől elvettek, színe sárga és kék rövid nyéllal.

Erdekes e foglyokat nézni: komoly kinézésűek, zord arccsal, torzonborz bajusz és szakállal, többnyire soványok és szállás emberek öltöztetik törökös s egyet kivéve

mind rongyosak, e kivételt képező egyén egy gazdag dohánykereskedő; ki állítása szerint egy fél milliót vesztett e felkeléssel.

Az első szállítmánynál egy asszony is jött, kit az a bűn terhelt, hogy egy vizet kérő tisztnek oda nyújtotta edényét s ivás közben lelőtte, de a nemezis utólrta, mert midőn börtönébe kellett volna bemennie összerogyott és meghalt. A bosnyák rabok közt van egy 14-15 éves fiú, ez egy főről több, mint 100 lövést tett s oly szerencsés vala, hogy a főről lelőni nem tudták, míg azt be nem kerítették és őt onnan le nem huzták. Mindnyájan tiszta ruhával látattak el és naponta rendes étkezésben részesülnek.

Adakozás

a helybeli mozgositott katonák hátrahagyott szegény családjai javára.

Felsővárosi I-ső kerület részén gyűjtők:
Schmidl János és Peidl János.

Önkéntes tüzoltó-zenekar 3 fr. Maksz György 1 fr. Kovács János 1 fr. Szigli Ferencz 1 fr. Steger András 1 fr. Heundrich Péter 1 fr. Breuer Dávid 2 fr. Gábrics János 1 fr. Nédl Jánosné 5 fr. Fekete Mari 1 fr. Rubos Kati 10 kr. Markbreiter Adolf 1 fr. Kuzi Jánosné 35 kr. Deutsch József 2 fr. Ifj. Weisz Jakab 2 fr. Boronyai 1 fr. Berger Armin 1 fr. Heller Sámuel 50 kr. Szorádi József 1 fr. Havranek József 10 fr. Machikné 60 kr. Szélinger Ödön 2 fr. Báró Nugent 5 fr. Manecz János 2 fr. Láncoz György 1 fr. Bernát József 1 fr. Kocsis Imre 1 fr. 20 kr. Ifj. Feslik István 1 fr. Özv. Láncozsné 50 kr. Szilasi József 10 kr. Szakál István 50 kr. Fekete Pál 50 kr. Csáder Ferencz 2 fr. Özv. Boda Józsefné 50 kr. Schlett Ferencz 1 fr. Zombai Ferencz 30 kr. Nagy János 6 kr. Langmár Gáspár 2 fr. Puszer Frigyes 10 fr. Schwarzinger Ferencz 30 kr. Özvegy Tóth Józsefné 50 kr. Szekfü János 50 kr. Kreutzer Nándor 10 fr. Ifj. Hegyi János 1 fr. Pfeifer J. 40 kr. Naglisch 50 kr. Ihász György 40 kr. Mann József 2 fr. Véhrt József 2 fr. Schulcz Jak. 2 fr. Reich Lip. 10 kr. Breuer Adolf 2 fr. Pendl József 1 fr. Özv. Kreutzer Kristófné 1 fr. Özv. Tüske Ferenczné 1 fr. Gabrovics János 40 kr. Vincz András 1 fr. Vig József 50 kr. Pogács János 1 fr. Polczér Ignáczné 30 kr. Polczér József 20 kr. Grosz József 10 kr. Sziksz András 40 kr. Kósa Ferencz 30 kr. Sziksz József 1 fr. Hegyi Imre 20 kr. Csatári József 80 kr. Vihart Ferencz 20 kr. Kasznár Pál 40 kr. Markus Gyula 50 kr. Enyedi Ignác 50 kr. Schmidl István 50 kr. Bodai József 1 fr. Gatek János 2 fr. Özv. Balog Ferenczné 20 kr. Szatmári Istvánné 40 kr. Almásy Fer. 50 kr. Nemes Fer. 30 kr. Knithofer József 50 kr. Jeskó József 30 kr. Hollenzer Lajos 20 kr. Almási József 2 fr. Nagy József 50 kr. Lencsés Józ. 50 kr. Bognár János 10 kr. Nagy István 1 fr. Weisz Zsigmond 30 kr. Rigler József 30 kr. Fridrik Antal 20 kr. Havranek János 2 fr. Gorgál József 2 fr. Schwarz József 1 fr. Wurm Jozefa 60 kr. Löbb György 5 fr. Farkas Mihály 1 fr. Tégl Julianna 20 kr. Varga Ferencz 20 kr. Horváth Ferencz 30 kr. Molnár József 50 kr. Herder Alajos 50 kr. Szabó Sándor 2 fr. Meizer Imre 20 kr. G. 50 kr. Ackerman Márton 1 fr. Szabó Józsefné 50 kr. Töke Mihály 2 fr. Grosz Teréz 1 fr. Berényi György 20 kr. Özv. Berényi Istvánné 1 fr. Polák Sarolta 30 kr. Hübner Nándor 10 fr. Fűster János 2 fr. Berényi Ignáczné 40 kr. Berregi György 20 kr. Kuti Márton 10 fr. Wildorfer József 2 fr. Tóth József 1 fr. 4 kr. Volkenstein Ignác 50 kr. Fleischer József 2 fr. Id. Varga János 1 fr. Hegedüs Józsefné 20 kr. Peresztégi Nagy Pál 1 fr. Kunszt János 50 kr. Lencsés Antal 10 kr. Szabó Ferencz 1 fr. Varga János 30 kr. Prekob József 17 kr. Lovdai József 30 kr. Vinczay Mihály 30 kr. Pap István 10 kr. Barua Ferencz 20 kr. Vig Antal 40 kr. Nagy János 15 kr. Kovács József 20 kr. Özv. Mohosné 35 kr. Bebesi György 10 kr. Lencsés Pál 20 kr. Peresztégi Nagy György 1 fr. Gerdany 24 kr. Vusz Vilmos 50 kr. Peresztégi Nagy János 1 fr. 8 kr. Gyalus Mih. 40 kr. Schmid Ignác 20 kr. Bognár Istvánné 50 kr. Simson István 20 kr. Boda István 20 kr. Márhofer András 30 kr. Kreucz János 50 kr. Szisz Jakab 10 kr. Mirth Ferencz 1 fr. Reichenfeld Adolf 30 fr. N.N. 37. 1 fr. Wertheim M. fia 20 fr. Karl György 12 fr. Simli József 5 fr. Tujner Ferencz 1 fr. Radaes 1 fr. Schmidl János 1 fr. Összesen 214 fr. 34 kr.

Vegyes.

Irodalom és művészet.

* Dolnay Gyula „Iskolai és népkönyvtár” című szaklapjából vettük a második számot, mely már mint az iskolai és népkönyvtárakat terjesztő központi bizottság hivatalos közlönye jelent meg s hozza a bizottság végzéseit s a közoktatási miniszterium népkönyvtárügyre vonatkozó rendeleteit: Pest-, Arad-, Nyitra-, Szabolcs- és Bácsmegegyék hivatalos intézkedéseit, melyek igen tanuságosak. Érdekes a megyénként részletezett statisztikai kimutatás, melyből megtudjuk, hogy idáig 2485 isk. és népkönyvtár létesült hazánkban. Közelve van még a bizottság által ajánlott könyvek so-

rozata s néhány kitűnő szakcikk. — Szerkesztő, mint egyuttal a központi bizottság egyik titkára, felhívást tesz közzé, mely szerint a hozzá intézett népkönyvtárügyi kérdésekre, megkeresésekre készséggel válaszol. Az igen díszes, nagy alaku lap ára egész évre 2 forint. Szerkesztőség és kiadó-hivatal Budapest, Sándor-utca 1459. szám. Teljes számú példányok kaphatók.

* Megjelent Tettey Nándor és társánál, s beklüdetett szerkesztőségünkhez „Az ok-szerű borászat népszerű vezérfonala,” írta: Molnár István. Második teljesen átdolgozott kiadás, ára 60 kr. A borászatnak hazánkban fontosságát tárgyalva, szól az új hordók elkészítéséről, a régi hordók kezeléséről; a bor készítése, kezelése, és javításáról. Szóval felöleli a bor manipulatio csinját binját. Ajánljuk a termelők figyelmébe. — Lapunk egyik számában elmondtuk a polgári iskoláról nézetünket, azt mondja Molnár István is, hogy ezek helyett jobb volna szakiskolákat állítani. Igaza van.

Hireink.

— Folyó 1878. október 13-án a színházban a mozgositottak hátramaradtjai felségezésére műkedvelői előadással és gyermek-tableaux-val összekötött hangverseny fog tartatni. Műsorozat. I. szakasz: 1. „Nyitány Ruy-Blasoz” Mendelssohntól, két zongorán, 8 kére — játszva: Forinyák és Grubitz urhölgyek — Landesmann és Kolossváry urak által. 2. „Kettős dal,” Vörösmartytól; szerző: Vussink Konrád; éneklő: Füleik Henrikné urhölgy és Halász Károly ur. 3. „Polka de la reine,” Raffitól; előadva: Grubitz Marianna k. a. által. 4. „Simon Judit” ballada, Kiss Józseftől; szavalja: Neumann Arminné urhölgy. 5. a) „Serenade” Gounodtól; b) „Magyar népdalok,” éneklő: Füleik Henrikné urhölgy. 6. „Magyar harca induló,” Liszt Ferencztől, két zongorán, 8 kére; előadja: Forinyák és Grubitz urhölgyek — Landesmann és Kolossváry urak. — II. szakasz: „Hála Istennek meg van terítve!” Egy felvonásos vígjáték, előadva: Horhy Antalné, Ráder Gizella és Malvin urhölgyek; Kolossváry Miklós, Pongrácz Jenő és Meszlény Lajos urak által. — III. szakasz: „Gyermek-Tableaux.” 1. Tánccpróba. 2. Faust és Margaretha. 3. Whistjátéka. 4. Nagynya születése apja. 5. Magyar lakodalom. 6. Rembrandt műterme. — Helyek ára: Földszinti és elsőemeleti páholy 8 fr. Másodemeleti páholy 5 fr. Elsőrendű zártzések 1 fr. 50 kr. Másodrendű zártzések 1 fr. 20 kr. Harmadrendű zártzések 1 fr. Másodemeleti zártzések 80 kr. Másodemeleti állóhely 50 kr. Földszinti állóhely 30 kr. Deákjegy 50 kr. Karzati bemenet 80 kr. Katonák örmestertől lefelé a földszinti állóhelynek felét fizetik. Jegyek előre válthatók: Szekerák és Hornyánszky urak kereskedésében, a hangverseny napján este a pénztárnál. Kezdeté 7 órakor. — A rendezőség: Szegény-Marich Lászlóné. Forinyák Gyuláné. Neumann Arminné. — Előre is figyelemzetjük olvasóinkat ez élvezetes estélyre, mely nemcsak gyönyörködtet, hanem nemes czélt is mozdit elő. — Szerk.

— A megyei bizottság közgyűlését e hó 7-ik napján tartá. Az ülésről azt hittük, hogy eltart két napig, azonban egy nap alatt befejeztetett. Tárgy volt több fontos is. Az ülés lefolyásáról más rovatumuk szól.

— Zichy Livia grófnő, mint mindig, ugy most is nevezettségének szép jelet adta, midőn az e hó 13-án tartandó játékony czélú hangversenynél az ő tulajdonát képező páholy használatáért 50 frot ajánldeközni méltóztatott. Fogadja a grófnő a szegények nevében forró köszönetünket. — A rendezőség.

— Izraelita polgártársainknak e hó 7-én azaz hétfőn nagy ünnepük volt. Valóság kegyelettel ülték meg e napot. A boltok mind be voltak zárva. Ezen ünnep volt a hosszú nap, mely alatt semmit sem szabad enni.

— Adakozás. Pfann Amália kisasszony Szekestéjérvárról tépést; Sárbovárdi Német Ilona kisasszony 1 1/2 kilo tépést és sebkötőt; Borbély Józsefné egy csomag tépést és egy csomag sebkötőt. Sávolyi Mariska kisasszony 75 dec. tépést és Urhály Hermina kisasszony 35 dec. tépést küldött szerkesztőségünkhez, köszönettel vettük s az illető helyre szolgáltattuk.

— A fejérmegyei és városi régiségár javára Mányay József ur 3 db. római érmét Diocletian, Faustina császárnő s Constantians császár idejéből; 15 db. német birodalmi érmét, 2 db. régi magyar, 1 db. II. Rákóczy Ferencz által veretett magyar érmét; 7 db. 1848, 49-ből való 100 firtos, 10, 5, 1 és 2 firtos, 15 és 30 kros bankjegyet; egy db. igen csinos 1785-ből való porcellán s 1 db. 1769-ből való cinkorsó, 1 db. pecsétnyomót 1848, 49-ből, volt szíves adományozni, melyeket fogadja az egylet köszönetét. — A titkár.

— Circus. Sidoli lovardája a közönség megerdemelt pártfogása mellett sikerrel tartja előadásait, melyek élvezetesek s méltán kiérdemlik a nagy közönség osztatlan tetszését és pártolását.

— A tüzoltó-egylet több tagja egy társas összejövetel alkalmával, derék sebesültjeink számára gyűjtött s jövőre is fog-

nak minden társas összejövetelmél maguk között gyűjteni. Eljenek a derék tüzoltó-egylet nemeskeblű tagjai.

— A mozgositott katonák családjainak felségezésére folyó hó 13-án rendezendő műkedvelői előadás és gyermek-tableaux val összekötött hangverseny f. hó 14-én ismételtetni fog, mert ezen előadás a közönség részéről oly érdeklődésben részesítették, hogy az első előadásra a jegyek nagyobb részt már is elkelték és kilátás van arra, hogy a második előadás is telt ház előtt fog előadatni.

— A szüret város, de megyeszerte is folyik, élénkség van, de vígság az bizony nincs. Városunk a szüret óta igen csendes, annál élénkebb a szőlőhegy, közönségünk nagy része ott künn van.

— A maglaji hős. Paczyna István huszárkapitány, megyénk szülőte, a napokban városunkban időzött, rövid szabadságra jött haza. Városunkból rokonai látogatására Ráczalmásra utazott.

— A csákvári önkényes tüzoltó egylet alapszabályait a m. kir. belügyminiszter a bemutatási záradékkal ellátta.

— A jövő évi kiállítás érdekében míg vidéken a mozgalom mindinkább folyik, — addig itt körünkben csendben vagyunk, iparosainknak kellene különösen mozogni, hogy a kiállításon Fejérmegye s a város necsak a gazdasági tárgyakkal, hanem iparcikkékekkel is feltűnést vívjon ki. Azért iparosaink csak előre!

— Somogy megye átirata az előfogatoknak Boszniába való rendelése ellen, a megyei közgyűlésen is vita tárgyát képezte, mint gyűlési rovatumkban is jelezzük. — Azonban a vita, habár fél óráig tartott, csendes befejezést ért, mert az átirat a többség által nem pártolotat, hanem egyszerűn tudomásul vétetett.

— A nöegyülethez a sebesültek javára összejött adományok. Gaál Józsefné sebkötőt, Horváth Zsigmondné tépést. Udvary Mariska 12 pár kapeza, 43 sebkötőt. Csóóri iskolagyermekek tépést. Egy névtelen tépést. Miske báróné tépést. Komárominé tépést. Rosty Mária 6 háromszegleti sebkendő. Barcza Györgyné lepedőket. Guthard Mórné tépést és sebkötőket. Özv. Flitsch Józsefné 6 pár kapeza, 6 lábravalót. Flitsch Miklósné 6 lábravalót. Horváth Böske könyveket, 6 sebkötőt. Kreizler Sámuelné 6 ing, 3 lábravalót és hirlapokat. Majorné tépést. Goldschmidné sebkötőket. — Pénzadományok: Csóóri plebánus által: Halgany János csóóri lakos 1 fr. Tanninger Nándor moóri zárdafőnök 1 fr. Blauman József bodajki plebánus 50 kr. Stekl Alajos kerületi esperes 1 fr. Előbbi gyűjtemény 93 fr. 50 kr. Összesen 97 fr. — Szegény-Marich Lászlóné.

— A sebesültek s a mozgositott katonák családjai részére a műkedvelői előadások e hó 13-án, vasárnap fognak megtartatni, melyeket különösen ajánljuk a nagy közönség figyelmébe. A játékokon czél tekintetből is méltók a derék műkedvelők arra, hogy előadásukat megnézzük.

— A közelebbi megyei közgyűlésen egy fontos statutum — a megyei árvaügyek rendezése iránt szerkesztett szabályrendelet — is tárgyalatott, mely egész terjedelmében elfogadtatott. A szabályrendelet a belügyminiszterhez terjesztetik helybenhagyás végett, mi ha megtörténik, a szabályrendelet azonnal kinyomatni fog.

— Tiszthelyettesek. A helyben levő intelligens katonák közül tiszthelyettesekké Janny Rudolf, Farkasdy Dezső, Tolnai Nagy Ödön és Mutnyánszky Tolnamegyéből nevezettek ki a napokban.

— A megyei hatóságánál megürlendő szolgabírói állomások csak jövő év elején töltenek be. A megválasztott képviselők ugyan még e hó folytán lemondanak, ezek állása azonban ez évre helyettesítés által lesz betöltve s a választás jövőre leend.

— Boszniába levitt katonáknak jelenleg Zwornikban vannak, mint leveleink tudósítanak — aligha jöhetnek a télre haza, mert a telet ott töltik s téli szállásuk Zwornikba lesz, sőt már erre az előkészületek is folynak. Különösen családos emberekre s hir csakugyan leverő.

— A színházi előadások október hó 15-ik napja körül veszik kezdetüket. Károlyi meglehetően társulatot állított össze, — melyről határozott kritikát majd később mondhatunk ugyan, azért ezuttal is ajánljuk őket a közönség figyelmébe.

— Adakozás. Scheiber Honora szül. Tittinger urhölgy 1 csomag tépést s egy csomag seb- és pályakötőt küldött hozzánk a sebesültek részére. Atszolgáltattuk az illető helyre.

— A tüzoltó-egylet Fekete Gyula volt bajtársuk emlékére e hó folyamán gyászünnepelet rendezte. Az isteni-tisztelet a helybeli ref. egyházban fog megtartatni. A tüzoltók gyászmenetet rendeznek, gyászinduló mellett. A kegyelet e jelensége dicséretre méltó.

— Adakozás. Kálmán Ida és Róza kisasszonyok Soponyáról tépést és 19 darab sebkötőt küldtek hozzánk derék sebesültjeink részére. Köszönet érte, átadjuk.

— Erceiben a szüret nem jól ütött ki, a szőlők mintegy 50% rothadt, innen magyarázható meg a must hihetetlen olcsósága,

ára akajának 0-80-1-50. Böven van a bor, de ára nincs, úgy a buzának sem; a földművelő nép lehangoltsága szembeötlő. Igazán el lehet mondani: „adtál uram esőt, de nincs benne köszönet.“ E szomorú jelenség közepette csak azon egy vigasztaló, hogy proletár népünk nem fog oly nyomorral s éhséggel küzdeni, mint a múlt télen. Enni, inni van elég, de pénz, még adóra sincs.

— **Sídlói circusában** ma és holnap lesznek az utolsó előadások és pedig mindkettő jótékony célra. Az első a városi szegények, a második pedig a székesfejvári városi kórház javára adatik.

— **A szülőrohadás.** Egy amerikai lap a szülők rohadása ellen a következő eljárást ajánlja: Egy nagyobb nyári eső után, a hajások erősebben visszametszetnek s a levelek megtrikálása által szabadabb légjárás idéztetik elő. Ezen eljárást, maga az amerikai közlő is, durva eljárásnak tartja; de azt állítja, hogy ezen eljárás által sikerült természet megmentenie. Magának, a rohadás processusának mikénti lefolyásáról — ugyan-ezen közleményében a következők foglaltatnak: azon időben — t. i. június közepétől július közepéig — képződnek a finom hajszálgyökerek, melyeknek rendeltetése a földben levő tápanyagokat felszívni. — Ha most ezen gyenge s finom gyökerek egy vízrétegre jönnek — mely időben a júliusi nap heve a földet szerfölött fel is melegíti, a gyenge gyökrokok túltelnek, felpattognak s elhalnak a teljes fejlődésben (a magvak képzésében) levő bogyók meglepetnek a betegségű. A hajások visszametszése által — mondja a közlemény — a nedvkerítés rögtön más irányt kapván, valószínűleg ez által lesz a baj elhárítva. Ezzel összefüggően arra is figyelmeztet — ugyanazon közlemény, — hogy nagyon rossz eljárás az, ha legforróbb hónapokban a talaj annyira felporhanyittatik, hogy egy nagyobb eső után a föld, egy vízzel tele itatott szivacsoshoz hasonlít. Hanem a talaj megmunkálása korán végeztesse, hogy a júniusi forróság s az erős nyári záporok beálltáig megülepedhessék. Július hónapban a gaz csupán a földszínelél vágassék ki s gondoskodni kell a víz szabad lefolyásáról is; szivósabb talajban földalatti vízvezetéséről is kellene gondoskodni. Megemlíti még az amerikai közlő, hogy az állításával nem ellenkezik azoknak az állítások, kik azt állítják, hogy a huzamosabb ideig nedvességben álló földben kevesebb rohadás mutatkozik, mint azokban, a melyek majd túlságosan átázott majd ismét egész száraz talajban állanak. Ez valószínűleg úgy van, mint a fagy. — Tartós, sőt erős fagy kevesebbet árt, mint a lágy idővel váltakozó fagyos idő.

— **A tens asszony és szakácsnéja.** A sebesültek számára gyűjtött egy uri ember s bizonyos gazdag ház ajtaján zörgetett segedelemért. A házi asszony kiüzent, hogy ma senkit sem fogadhat. A szakácsné szegyenlettel a dolgot s így szól a gyűjtőhöz: „Uram! szegény vagyok; de 2 frtot adhatok, ha elfogadja.“ Természetes, hogy el lön fogadva a szakácsné adománya, a ki túltett tens asszonyán.

— **Ő Felseje a király** nevenapját nagy fényvel ülte meg a főváros. Már kora reggel minden nyilvános épület s a Dunán horgonyzó hajók zászlókkal voltak díszítve. Minden templomban isteni-tisztelet tartatott, a budai garnizon-templomban Ráth József apát pontifikált. Jelen voltak: b. Wenkheim, Pauler, Szende s Trefort miniszterek, Majláth György országbíró s Perczel Béla elnök, Pestmegye főispánja, Ráth Károly polgármester s a katonai kitüntőségek b. Edelsheim Gyulai vezetése alatt. Ő Felseje vasárnap fogadandja Budán a tisztelgőket.

— **A királyné adománya.** Ő Felseje a királyné meglátogatta a budapesti garnizon kórházat és saját pénztárából 200 forintot adományozott a sebesültek számára oly végéből, hogy ezen összegből a betegek részére oly eledelék készítsenek, melyeket a kórházi igazgatóság nem szolgáltathat ki.

— **Ő Felseje elfogadta a Tisza-kabinet lemondását** és az erre vonatkozó legfelsőbb kézirat meg fog jelenni a „Budapesti Közlöny“ holnapi számában és miután azon politikai egyének, kiket ő felsége ma fogadott: Szilágyi József, Sennyei Pál báró és Majláth György, kijelentették mindegyik más-más indoklással, hogy ők nem érik magukat képeseknek a mai viszonyok közt kormányt alakítani, a miniszterium megbízott az ügyek ideiglenes vezetésével, kivéve Széll Kálmánt, ki végleg visszavonul. Az új kormány kinevezéseig Madarassy Pál államtitkár helyettes vezeti a pénzügyminiszteriumot, Tisza pedig az aláírásokat fogja vinni.

— **Kezdünk megzavarodni.** A helyett, hogy tennék valamit, tanácskozunk s csupa hazafiságból ostobaságokon törjük fejünket, a melyek kiskoruságra mutatnak s szegénységi bizonyítványt szolgáltatnak hazafiságunkról. A főváros polgárai két helyen is tanácskoztak, hogy mikép fejesse ki örömét a főváros, ha a mostani kormány elbocsátatik. Az egyik kivilágítást, a másik fáklyámenetet határozott. Örülhetnek előre is az üvegesek, lesz szüret, mert a hazafiak közt sok suszterinas is tüntet.

— **A „Bolond Istók“ csakugyan az.** A „Bolond Istók“ előfizetési hirdményeit, melyek az utcák sarkaira voltak kiragasztva, a rendőrség letépte, a nyomdában levőket lefoglalta s átadta az államiügyszécsnek. — A plakáton felül ez állt: „Ukáz“ s alatta a kétféjű sas. Egy másik kép Tisza miniszterelnököt ábrázolja akasztófa alatt. Ha ez éléz, akkor éléz az is: — menjünk szüretelni vagy éléz az is, a Bolond Istók élézlap. Ugy látszik a — Bolond Istók szerkesztője azt hiszi, hogy a nemzet többsége az ő lapja címét félig megérdemli.

— **Be nagyot nézhettek.** Sok mindenféle furadolog történt azon a Nagyváradon. Egy közelebb egy végrendeletet hirdettek ki. Bizonyos uri asszonyság Nagyváradon lakó örökösének 100,000 forint ügyvédének 5000 forintot hagyományozott. Minden örökös pontosan meg volt nevezve s azok titkos mosolyal néztek egymásra, az ügyvéd pedig kiszámította, hogy hány percentre adja ki az 5000 forintot s mennyire szaporodik az tíz év alatt. Hanem bezzeg leültötte véreket a végrendelet záradéka, mely szerint mindezen hagyományok akkor kiüzetendők, ha 100 frtos sorsjegye a legközelebbi huzáson a főnyereményt kapja. Azóta éjjel nappal s étlen szomján a lutris bolt előtt állnak az örökösök. Képzelem milyen káromkodást tesznek, ha semmitsem nyernek.

— **Tíz ember halálveszélyben.** Mult szerdán este hat gyárnapszámot akart Uj-Pestről Budára menni 4 gyermekkel együtt egy csónakon. A dühöngő szél felborította a csónakot s mind a tíz ember a Dunába bukkott. Szerencsére épen ott haladt a „Hattyu“ gőzös s annak derék legénysége mind a tízet megmentette a bizonyos haláltól. Jutalmat a hősoknak, mert ez is vitézség.

— **Bosznia meghódítatott.** Okt. 4-éről ez a hír érkezett Szerajevóból Bécsbe. Segregünk fegyvercsapás nélkül vonult be Visegrádba, melyet a felkelők idejekorán elhagytak, ott hagyván ágyúikat s hadiszerekeit. Ellentállás nélkül elfoglalták Inkozárdát, Kajnikát s Kojnicát s ezzel az egész felkelés le van verve. Várjuk dicső hadseregünket haza, hogy pohárcsengés közt itthon kiálthassuk: — Eljen!

— **Kitüntetés lesz.** Mint mondják Jovanovics, Hercegovina tapintatos és vitéz meghódítója a Mária Terézia-renddel fog feldíszíttetni, melyet csak rendkívüli személyes hősiességért, vagy nagyszerű hadművelet önálló kerestülviteleért szoktak adományozni.

— **Garibaldinak** lábába szállt az esze, agítál Osztrák-Magyarországgal ellen; de aligha fog célt érni, mert az olasz államférfiaknak több eszük van, mint az öreg bajnoknak.

— **Szer a háboru ellen.** Szegeden a behívottak közt van egy nazarénus legény s a világ minden kincseért kezébe nem veszi a fegyvert, mivel az — istennek nem tetsző eszköz s később meghalni, mint hogy kezébe vegye. Minden rábeszélés falrahányt borsó. Az őrmester — mivel szép szerivel nem boldogult vele, csakompak felöltöztette, jobb és bal vállára puskát akasztatott, szobába záratta s „Habtachtot“ parancsolt neki. A rajongónak ez sem használ, feszesen áll egy helyben s folyvást egy pontra néz, mintha onnan várná a nazarénusok szent lelkét, a mely ezen szorongatott helyzetből megszabadítsa, melyben két nap óta szenved. Ebből az a tanúság, hogy legyünk mind nazarénusok s vége a háborusodásnak.

— **Mérsz tett.** Már este volt, midőn a csapatok a nyolcz órai csata után fáradtan, kimerülten Jajcza elé érkeztek, a csapatok a magaslatoikon ütöttek tábornak, a Lipót-erzed az észak- és nyugati magaslatoikon; sokan még nem is tudták, hogy Jajczát a mieink este megszállták. — Az előnyomulás alatt néhány tisztnek feltűnt, hogy a várban minden oly csendes. Kalbacher főhadnagyot bocsátotta, hogy a vár tornyáról meg mindig a török zászló büszkélkedik s azért elhatározta, hogy 100 köztívitézével minden parancs nélkül megszállja a várat. Az önkényesen jelentkezők közül szűkebb kíséretébe tizenkét embert választott és a másik két tisztet a fedezettel bízta meg. Revolverrel kezében lépte át a vár sötét kapuját. Minden kísértetiesen csendes volt. Végre a vár belső kapujához érkezett a főhadnagy, hol egy törököt talál, kit vezetői szerepre kényszerített. Itt egy gyorsan kiüritett tábor képe tárult eléje. Volt egy bronz ágyú, társzékér, egy rakás láda, készletek, egyenruhák, sok kétszersült, egyszóval kitűnt, hogy a várban rendszeres török katonaság volt. A főhadnagy mindenekelőtt a zászlóra fordította figyelmét. Trombitásával felmászott a falra és letörte a zászlót tartó póznát. A trombitás megfújta a generalmarsot és a főhadnagy egy revolverlővéssel adta tudtára katonáinak, hogy a várat megszállotta, mire a katonaság éljenkiáltásokkal válaszolt. — Időközben közeledett a 7-ik század és az első zászlóalj tartalékja Würtemberg herczeggel. Kalbacher főhadnagy átadta a zászlót a főherczegnek, ki ezt azonban a tisztnek ajándékozta.

— **Hivatalos fegyver.** Azt mondja a „P. N.“ hogy a külügyi hivatalban magyar sajtó-iroda állítatik fel, melynek feladata lenne a külügyi miniszter politikájá ellen intézett támadásokat kiparizolni, és hogy ezen iroda tagjai lennének: Ludassi (Gans) Mór, Palásthy Sándor és Aldor Imre. Hová mennek a békák, ha kiszárad a kis tó? A nagy tóba, mely szinig van vízzel.

— **Helyrehozhatlan tévedés.** Két ur kártyázott egy játéktárlangban. Egyszerre felugrik az egyik s dühös hangon kiáltja a másiknak: „Uram ön hamisan játszik.“ — „Mit mondott ön?“ — „Azt, hogy ön csaló.“ — „Ezen sértést elégtételt ad.“ — „Mikor tetszik!“ A sértett egy jegyet huz ki zsebjéből s asztalra vágja: Itt a vizitkártyám! — És vizitkártyája helyett a zsebében rejtettet tökfílköt vágta ki. Oh de nagy tökfílkő lehetett az az ur.

— **Ez mégis sok.** Ötöt, három leányt, s két fiut szült Amerikában egy vasuti tisztviselő neje szeptem. 3-án. Szent Isten! mit mondhatott a szegény férj, midőn ezt a szaporaságot meglátta? Nem azt-e a mit a somogyi kanász mondott?

— **A kik máskép beszélnek és máskép gondolnak.** Midőn a fővárosi népgyűlés határozatát egy küldöttség átadta a miniszter elnöknek, Hefli a szónok ezt mondta: „Igen tisztelt miniszter elnök ur!“ A miniszterelnök pedig ezt mondta: „Igen tisztelt küldöttség!“

— **Szerajevó, okt. 5.** Ő Felseje nevenapja alkalmából itt ünnepélyes isteni-tisztelet és nagyszerű díszszemle tartatott. A konzulatusok és a lakosság több küldötte üdvözlő látogatást tett a főparancsnoknál. A díszszemle után a katonaság között vitézségi érdemrendeket osztottak ki.

— **Orosz tisztakezűség.** Kiewben az állampénztárt lopdosták s mire észrevették hétszázezer rubel hiányzott. A tettest keresik; de nem találják. Persze mert kárnak stb. nincs gazdája.

— **Szerajevó civillizálódik.** A „Mollinári-erzedből“ írja egy tiszt: „Egy szép napon keresztények és törökök bámulva néztük, hogy az őrházunkkal szemközt levő török kávéházon e felirat díszlik: „Schibert kávéháza.“ Története az, hogy a valódi török kávé s keresztény hitre tért s a Schibert nevet vette fel. Ugy látszik, hogy a kifordított török nagyon fogékony a civillizációra, mert ha elküldjük: „Schibert!“ — Sietve jön s szolgálatkészen kérdi: „Scho to je gospodine?“ (Mit parancsol az ur?) a minek mindig nagyot nevetünk. Pinczérje egy török ifju, József nevet vett fel, ez is civillizálódik, mert szalvéta van most már a karján. A kávéház előtt nagy fűzfa áll, melyet fapad környez. Itt szoktunk összegyűlni szolgálaton kívül s innen szállnak gondolataink a kedves hazába, ott busongó barátaink, családunk kedves tagjaihoz.“

— **Ezredesből közlegény.** Niemisroff orosz ezredes Bulgáriából 5 bolgár és 3 török nőt rabolt el. A nőből ezredes az illető férjek utótlérék s átszolgáltatták a hadi törvényszéknek, mely a telhetetlen verű ezredes közlegénynek degredálta s 6 hónapi várfogságra ítélte. Csudálkozni lehet a muszka törvényszék ily váratlan igazságszeretén.

— **Románia függetlensége.** Egy fejedelmi rendelet tudatja, hogy Károly fejedelem egy miniszteri határozat értelmében a „királyi fenség“ hivatalos címet fogja felvenni. A diplomáciai ügynökségek, melyeket Románia a külföldön félhivatalos cím alatt tartott, hivatalos követségekké változtatnak át.

— **Szentpétervár, okt. 5.** A „Nowoje Wremia“ nevű, a kormánytól inspirált hírlap szenvedélyes hangon irt vezércikkében a következőket írja: „Oroszország semmi szin alatt Boszniának Ausztriához való annexióját nem tűrheti!“ A czikk ezen phrázissal végződik: „Fegyvert fogunk rántani, hogy Ausztriát ezen szándéka kivitelében megakadályozzuk!“

— **Grác, okt. 5.** A „Tages Presse“ jelenti: Hadzsi Loját, a bosnyák fölkelők vezérét, Rogaticza és Visegrad között Peticz hadnagya a 39-ik ezrednél, elfogta. — Kötelel neki.

— **Bród, okt. 5.** Itt hire jár, hogy Kelet-Boszniában a csapatparancsnok kezébe nagy fontosságú irományok és okmányok

kerültek. Ez okmányok török nyelven vannak írva, ennek következtében a zágrábi főparancsnokság tolmácsa, Wickerhauer táviratilag ide hivatott. Ugyanez alkalmából több fogoly török tiszt és hivatalnok ki lett hallgatva.

TRÉFA ÉS VALÓ.

Wahrman Mórt megszólították, hogy nem hajlandó-e a miniszterkrízis következtében tárczát vállalni, mire azt felelte: „Eszem ágában sincs, mert kényelmesebb buktatni, mint bukni.

Egy uri ember, kinek a neje három gyermekkel s két vadászebbel megszökött: jelentést tett a rendőrségnek, hogy a ki két vadászebbét megkeríti, gazdagon megfogja jutalmazni.

A boszniai hadjárat következményeit itthon is érezzük, mert egy egész miniszterium az elesettek jegyzékében foglaltatik.

Széll Kálmántól azt kérdezte Andrassy, hogy miért mond le? — Mert minden hadjáratához három dolog kívántatik meg: pénz, pénz, pénz. — Ejnye, hogy én ezt előbb nem tudtam — mondá Andrassy fejét vakarva.

Midőn Szilávyt képviselőül megválasztották, Tisza Kálmán ezt táviratozta neki: — Gratulálok, lelkebből beszéltél. A nemzet nem ért bennünket. — Szilávy erre ezt felelte: — Köszönöm s engedj meg, hogy gratulációra egy megjegyzést tegyek. Ha a nemzet minket nem ért, nem csuda, ha a kormányal elégtelen. De hogy állunk mi? Mi értjük a nemzetet és még sem iparkodunk kielégíteni.

Gabona-ár október 5-én.

100 kilogramm	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	8	—	7	50	7	20
Kétszeres	6	20	6	10	6	—
Rozs	5	80	5	70	5	60
Arpa	5	50	5	—	4	60
Zab	5	60	5	50	5	40
Kukoricza	5	80	5	70	5	60

Felelős szerkesztő: Boross Mihály.

Hirdetések.

Ein geübter
Klaviermeister
hätte einige Stunden zu vergeben.

Näheres ertheilt die Administration dieser Blätter.

Árverési hirdetés.

Az iváncsai közbirtokosság tulajdonát képező az ugynevezett löszorítói korcma, nemkülönben a község felsőrésszén üzhető bormérés jog az **1879. évi Szent-György naptól kezdve 3 egymásután következő évre** — a löszorítói korcma helyiségében

1. évi október hó 15-én d. e. 10 órakor

nyilvános árverésen a legtöbbet ígérnek bérbe fog adni, mire az árverezni szándékozók ezennel meghívattak.

A bérletre vonatkozó egyéb feltételek alulirt gondnoknál megtekinthők.

Iváncsán 1878. szeptemb. 20-án.
Ifj. Bédy József,
közbirtokossági gondnok.

VÖRÖSMARTY KÖNYVNYOMDA
SZÉKESFEJÉRVÁROTT,
Kaszárnya-utca 6-ik szám.

Ajánlja
a mostani igényeknek minden tekintetben megfelelőleg
jól berendezett üzletét,
minden néven nevezendő e szakba vágó munkák izléses,
pontos és jutányos kiállítására.

Fizeteltel
Szammer Kálmán,
tulajdonos.